

Available online at <http://jgu.garmian.edu.krd>

Journal of University of Garmian

<https://doi.org/10.24271/garmian.2209025>

پۆل و کاریگەری ئەحمدەد تکۆدار و ھەنۆیستى ئايىنى

نيركىس بايز حمد

بەشى مىزۇو // فاكەلتى پەروەردە // زانكۆي كۆيە

گوران عبدالله داسنى

كتىپخانە ئاوند // زانكۆي كۆيە

پوخته:

احمد تکۆدار، لهنئۇ مىزۇووی ژيان و ژيارى مەغۇلەكاندا يەكىكە لە خالى وەرچەرخانى كۆمەلگەي مەغۇلى لە كۆمەلگەيېكى ئازادى ھەمە ئايىنى بۇ ئايىنىكى ئىسلامى، پۇلى لە گۇرانكارى ئايىنى وەرچەرخانىكى گىرنگە، بەھۆى ئەوهى وەك يەكەم دەسەلاتدار و سولتانى ئىلخانە كانى فارس راستەوخۇ موسىلمانىونى خۆى راگەياند، بەوهش گۇرانكارىپەكى گەورە لهنئۇ مەغۇلەكاندا پويىدا. لەم توئىزىنەوەيەدا مەبەستمان دەرخستى پۆل احمد تکۆدارە، لە كاتىكىدا ئايىن گرفت نەبوو لايىان، تارادەپەكى زۆر لەپەيپەرى ئايىنيدا ئازاد بۇون، تەنانەت دواى دەركەوتى جەنگىزخان ياساكانى مەغۇل زىاتر له ئايىن پۆل ھەبۇو، لەبەرامبەردا ھەنۆیستى خان و دەسەلاتدارانى ترى مەغۇل دەپىنەن و كاردانەوە كانىيان ھەندەسەنگىنەن، مەلمانىي دەسەلات ج كارىگەرپەكى بەسەر ئايىن و ئايىن ج دەرەنjamپەكى بەسەر سىياسەت و پامىارى مەغۇلەكان لەو قۇناغەدا ھەينايە گۈپى، رادەپەيپەندى نېوان احمد تکۆدار و دەسەلاتدارانى ئىسلامى بەكوى گەياند، تا ج رادەپەك كارىگەری كەرددە سەر پەيپەندى نېوانىيان و شەرە بەرددەوامە كانى نېوانىيانى گەياند بە كوى.

Article Info

Received: September , 2022
Accepted : November ,2022
Published :December , 2022

Keywords

ئەحمدەد تکۆدار، ھەنۆیستى ئايىنى
مەغۇلەكان

Corresponding Author

nergz.bayz@koyauniversity.org
goranabdulla593@gmail.com

پیشه‌کی:

نیمپراتوریه‌ته گهه وردیه‌ی که له روی فراوانیه‌وه له میزروودا بروانین، به جوئیک دده‌ساه‌لایتی فراوان بwoo، تا ئه مرق ردنگه هیچ هیزیکیتر له میزروودا نه یتوانیتی به وشیوه به‌فراروان و توکمه‌یه دده‌ساه‌لایتی خوی بسے پیتیت به سه‌ر جهاندا. مه‌غوله‌کان که له سره‌ینه‌مای خیل و هۆزه کوچه‌ره‌کان دابه‌شیون و تیموجین (جه‌نگیزخان) ودک تاکه سره‌رکرده توانی ته‌واوی هۆزه مه‌غولیه‌کان له‌زتر چه‌تری به ک سره‌رکرایه‌تیدا کوبکاته‌وه، به جوئیک قیزی گوئیزابه‌یان بکات که له بده‌ویه‌ته و بیانکات به‌هیزیکی توکمه‌یه ته‌واو و گوئیگر بو فرمانی سره‌رکرده کانیان. ته‌نانه‌ت گوئیزایی ودک ئه‌رکیکی ناییف لپاتبو که به‌پی یاسای جه‌نگیزخان ده‌رجون لئی سزاپیکی قورسی به ده‌واه‌ببوا (العربي، 2013: 69؛ واسیلی يان، 2009: 20-21).

له بره‌هه‌وهی مه‌غوله‌کان له شویتیک جی‌نشنین نه‌بون، به‌ده‌شته سه‌خت و بیابانه‌کانی مه‌غولیا همه‌مشه له جوله و گهه‌ر انداون به‌دواي ثاو و خوارکی نازده‌لله‌کانیان، ژیانی شوانکاره‌بیان ده‌گوزه‌راند، به جوئیک کاردانه‌وهی به سره‌رده‌فتاره تونده‌کانیانه‌وه ببوا، له سره‌ر شیوازی ژیانیکی کوچه‌ری ده‌زیان، له‌زستانی سه‌خت و سارادی مه‌غولیا به‌دو پیده‌شته‌کان ده‌چون، له هاویندا بو چیا و بانه‌کان هه‌لده‌کشان رwoo له له‌وه‌رگاکان، بوخزراکی خوبیان پشتیان به‌راوکردن ده‌بست، شویتی ژیانیان ناو په‌شمآل و کوچی بچوک ببوا، ژیانیکی ساده‌وه خیان به سره‌رده‌برد و له چه‌ندین گروپ بچوک پیکده‌هاتن، میزونیکی دیاریان نیه تادرکه‌وتقی جه‌نگیزخان، ته‌نانه‌ت ناوی مه‌غول تاییستا پیناسه‌ینکی رونی نیبه ئه‌گه‌رجی العربي ده‌لیت: له (mong) ای چینیه‌وه هاتوه که به‌مانای (نازاو نه‌به‌رد) دیت. (العربي، 2013: 49). له باره‌ی ژیان و گوزه‌رانیان کلود کاهن له دریزی باسه‌که‌دا ده‌لیت: ((مه‌غوله‌کان نه‌ته‌وه‌پیکی نه‌ناسراو و به‌رالوبون، له‌تیروانی موسلمان و مه‌سیحیه‌کاندا به‌ره‌لایون)) (1972: 1/37)، چونکه له‌تیروانی نه‌واندا خاوه‌نی نایینیکی ناسمانی نه‌بون، ابن الائیر ده‌لیت: ئه‌وانه له کاتی رۆزه‌لانتدا سوچدیان بو پۆزه ده‌برد، هیچ شتیکیان قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد، ته‌نانه‌ت ماره‌پرین له‌لایان نه‌ببوا، ژن له‌یه‌ک کاتدا ته‌نها یهک پیاوی نه‌ببوا، بؤیه مندالله‌کان باوکی خوبیان نه‌ده‌ناسی، له‌گه‌ل نه‌وهی نایینی شامانی (shamannism) نایینی کوچی مه‌غول ببوا به‌لام نویزیان بو نه‌ده‌کرد، زیاتر له‌خودایه‌کیان ده‌په‌رسست ودک نازدی درنده و پیشکه‌شکردنی قوربانی، په‌رستنی روح (330/9: 1979)، به‌لام نه‌م بچونه نه‌گه‌ر به‌شیکیشی راستیت، بچونه‌که‌ی ابن الائیر به‌جاویکی ئیسلامیانه و تیروانی نه‌دانه نوسراوه، چونکه ابن الائیر له باره‌ی مه‌غوله‌کانه‌وه چه‌نندین جار ده‌لیت: لعهم الله، ئه‌وه‌ش بو میزونوسیکی ناسراوه له باره‌ی نوسینی میزونیکی گرنگدا گونجاوینیه.

جه‌نگیزخان زور برق له‌دزی و داویتپیسی ده‌بژووه سزای له سیداردانی بودانابوو (العربي، 2013: 71). هاوسه‌رگیری له نیتو مه‌غولدا بابه‌تیکی گرنگ ببوا، ژنان هاوسه‌ره‌کانیان خوش‌دەویست و خیانه‌ت له‌لایان له کاره خراپه‌کان ببوا، به‌لام باو‌ریان به‌فره ژنی هه‌بوا، بیاوان بؤیان هه‌ببوا تا 21 ژن‌هه‌پیتن، یه‌کیک له کاتوره‌کان دواي مردنی باوک کور بؤی هه‌ببوا هه‌مو نه‌ه ژنانه‌ماره‌بکاته‌وه که پیشتر خیزانی باوک بون جگه له‌دایکی خوی، ئه‌وه‌ش

که‌لیک باس سه‌باره‌ت به بابه‌ته جیاجیاکانی مه‌غول خراونه‌ته‌رو، به‌لام کوپانکاری ناییپی له نیتو مه‌غوله‌کان و له لایه‌ن خودی خانیکی مه‌غول و درچه‌رخانیکی گرنگ بو، (تیویزینه‌وه زور باس کراوه له سه‌ربیان!!)، بۆ تویزینه‌وه‌پیکی زانستی له و بواره‌دا. تویزدانی کورد له بواره‌وه‌وه شتیکی ئه‌وتؤیان تؤمارنه‌کردووه، هیچ بابه‌تیکی تاییبه‌نی سه‌باره‌ت به ململانیکی ناییپی نیتو خانه‌کانی مه‌غول و خودی تکودار، له کاتیکدا ده‌بینین دواي راگه‌یاندنی موسلمان بونی، کاردانه‌وه‌یار غون کوپری ثابقا خان برازای تکودار، کاردانه‌وه‌نیکی نه‌ریزی سه‌رسه‌ر ختنه‌یه، به‌کاره‌تیانی ودک چه‌کیک بۆ گه‌یشتن به دده‌ساه‌لات، که دواجار ده‌توانیت له و پنگه‌یه‌وه ئامانجی خوی به‌ده‌ست پیتیت.

ئامانجمان له تویزینه‌وه‌وه که هینانه‌به‌بریاسی بابه‌تیکی گرنگ و کاریگه‌ر، له‌زوریه‌ی روداوه‌کانی ژیانی مرؤف‌شایه‌تیدا، رۆزی ناییپی کاریگه‌ری گهه‌وره‌ی هه‌یه، گه‌لیکچار روداو گه‌لیک رودده‌دن که نایین ودک چه‌کیک به‌کارده‌هه‌تن، یاخود ده‌بن به‌قوریانی له‌پیکه‌هی نایینه‌که‌یاندا، بؤیه ئامانجمانه رۆزی احمد تکودار له‌ورچه‌رخانی ناییپی ئیسلام له‌ناوجه‌کانی ژیتر دده‌ساه‌لاتی ئیلخانیدا بخه‌ینه به‌بریاس و هه‌لسه‌نگاندن، شیکاریکی زانستیانه‌ی بۆ بکه‌ین.

ئه‌م تویزینه‌وه‌یه پشت ده‌بستیت به میتؤدی لیکلینه‌وه‌یار زانستی میزونی، به‌پشت به‌ستن به شیکردن‌وه و هه‌لینجانی نه و روداونه‌ی رپیانداوه، له نیتو دوو توپی سه‌رچاوه‌کاندا، به تیپامان و وردبونه‌وه و پشت به‌ستن به سه‌رچاوه‌کانی میزروو، دهق نیو په‌رتوكه‌کان و به‌لگه‌نامه‌کانی تاییبه‌ت به‌و بواره هه‌لدسه‌نگنین و پا و بوجونی خوشمان له و باره‌یه‌وه تومارده‌که‌ین.

پیکه‌باته‌ی تویزینه‌وه‌وه که بریتیبه له ده‌روازه‌یک و سی ته‌ور، له ده‌روازه‌کدا، باسی ده‌رکه‌وتقی مه‌غوله‌کان و کاریگه‌ریان له‌ناوجه‌که‌وه ئایین و کلتوریان ده‌که‌ین، له ته‌وه‌ری یه‌که‌می تویزینه‌وه‌که‌دا، باس له ژیان و ده‌رکه‌وتقی احمد تکودار و ئه‌و قۇناغه‌یه تیبیدا ژیاوه له‌شەر و ململانیکانی مه‌غول و گه‌لانی تری ناوجه‌که، رۆز و بارودقى ئایینی به‌ر ئیسلام بونی تکودار و په‌بودندی به‌ددور و به‌ریه‌وه ده‌که‌ین. له ته‌وه‌ری دووه‌مدا، باسی بون به‌خان و راگه‌یاندنی موسلمان بونون و په‌بودندی به دده‌ساه‌لاتدارانی جهانی ئیسلامییه‌وه ده‌که‌ین. له ته‌وه‌ری سییه‌مدا باس له هه‌لوبیسته‌کانی دواي موسلمانبونی و کاردانه‌وه‌یار مه‌سیحی، جوله‌که و بوزیبه‌کان، کاردانه‌وه‌وه دده‌ساه‌لاتدارانی مه‌غول به‌رامبهر به تکودار ده‌که‌ین.

بئوئه‌وه‌مه‌بسته، سودمان له سه‌رچاوه هه‌مه جوئرەکان و هرگرتوه و پشتمان به زۆریک له سه‌رچاوه ره‌سنه‌کانی میزروو به‌ستاوه، که له بواره‌دا تومارکراون له‌لیستی سه‌رچاوه‌کاندا.

دەروازە

به‌پی بچونه‌که‌ی ابن خلدون بیت: نیمپراتوریه‌تی مه‌غولی له سه‌ر بنه‌مای به‌ده‌ویه‌ت و هیزی قه‌بیله‌ی کوچه‌ری دورستبوبه، بؤیه کاتیک له و

له میره کان دانیان پیدانه دننا، یاساکه یان پیشیلده کرد(آرنود، 1970: 261).

ته و هری یه که:

ژیان و که سایه تی احمد تکودار:

له دوای قوئناییکی سه خت و دژواری مه غوله کان، دوای تیپه پیغی نزیکه 70 سال له ددرکوه تویی مه غوله کان له داگیرکاری و تالانی ولاستان، هله کانی چه ندین حومه کانی ناوچه که له سه ره دستی له شکری مه غول، چه ندین ملما نی ناوچه پی و دره کی، دابه ش بون مه غوله کان بوقه ند گروب و ناوچه پیکی ده سه لات. که سایه تیکی تر له گوپه پانه که ده سه لات به سه ره تیلخانه کانی فارس ده گریته دهست، نه ویش احمد تکوداره، ناوی ته اوی(تیکلاس) کوری حوتمه می هولاکو کوری باطوط(تولی قان) کوری چه نگزخانه که مه سیحیکی نه ستوری بوبو(تفیریدی، 1935: 362/7). واتا الهمدانی، 1960: 2/88؛ بولو، 1977: 3/353؛ العربی، 1986: 304).

دایکی ناوی قوتای خاتون بوبو(ابن العربی، 1983: 519).
هه رچه نده له هیچ سه رجاده کی نه منبیچ سالی له دایک بونی تومارکاریت، به لام ابن تنغی البردی ده لیت: نه وکاته کی ده سه لاتی گرته دهست ته منه نی نزیکه 30 سال بوبو(1984: 254/2). بمو پیهی دوای مردنی اباقا خانی برای له رؤی 20 ذئ القعدة 681 چوارشمه ممه 1 نیسان 1282 ز له هه مه دان، تکودار دوای چه ند رؤیتک ده سه لاتی گرته دهست(ابن العربی، 1983: 505؛ ابن سبطاط، 1993: 482)، که واته به پی نه و میزوه دیاریکاروانه و دیاریکردنی ته منه نه کانی گرتنه دهستی ده سه لات له سالی 1254_1253_652).

نه گه رجی اباقا خان بهر له مردنی ده بوسیت(ثارغون)ی کوری شوینی بگریته وه که له وکاته له خوارسان بوبو، تکودار له کوردستان بوبو، به لام فه رمانه وکانی مه غول به پی یاسای جه نگزخان، کاتیک پاشا کوچی دوای ده کات، دهیت گه وردی بنمه ماله و خیزانه که شوینی بکریته وه، بوبه احمد تکودار کوپه گه وردی خیزانی هولاکو بان به شایانی نه و شوینه زانی و کورو میره کان کوپونه وه و هه لیانیزارد، له لایه ن قولیتای ده سه لاتی و هرگرت و له سه کورسی ده سه لات داییشت له 26 محرمی 681/رؤی یه کشه ممه ی 21 حوزه ران 1282 زلک(ابن العربی، 1983: 505؛ الهمدانی، 1960: 92/2؛ بولو، 1977: 3/353). که واته له رؤی یه مردنی اباقا خان تا رؤی و هرگرتی ده سه لات لای تکودار 82 رؤی خایانده وه که چوته سه ره ته ختی سولتانی تیلخانه کانی فارس.

به پیهیه دوای مردنی ثاباقا خان بودیاریکردنی سولتان، مه غوله کان بوبون به سئی ثاراسته جهاوازده، به شیک پشتیوانی ثارغون کوری ثاباقا خایان ده کرد، به ویانوی که سیکی به تووانو ژیره. به شیکی تر پشتیوانی یاسای جه نگزخانیانده کرد، که له که سه به تووانا کان و ده سه لات دارانی مه غول بون وه ک قونقورتای و هولاچو، جوشکاب... هتد که ده بیت گه وردی بنمه ماله که واتا تکودار بیته سولتان، به شی سیلیم ژولیجای خاتونی خیزانی هولاکو، هه ولی دانانی مه نکو تیموری کوری دهدا به سولتان دابنیت که له مه سیحیه کانه و نزیک بوبو، به لام له 16ی محرومی

له یاساکانی مه غول جیبکرا وهه وه(القلشندي، 1914: 220/4). نه و یاساکه ی بو و بناگهه سیسته می به ریوه بردنی کومه لگا و به ره و پیشبردنی ئاین، زور شتی قه ده گه کرد، زور کاری کرد به هه رک به سه ره غوله کان، جزیرک له یه کسانی دهسته به رکرد(حسن، 1965: 137/4). که ره نگه زیاده رپیه نه بیت بلین تائیستا له نیتو رزوریه کومه لگا مرؤفایه تیبه کان به و دادپه رودریه نه گه یشتون، ته نانه ت له نیتو سوابای مه غولدا به شیوه یه ک یاسا هه بوبه مو سه ریازنک به و هویه وه دهیزانی شوینی خوی له کوئدایه(واسیلی یان، 2009: 313).

پولو: پی وایه نهوان باورپان به خودا هه بوبه، به ره و ناسمان به ریزان ده کاته وه، پی و ره سمیان ده کرد و بخاریان ده سوتاند، به عه قل و جه سه دهیانپه رست، له مالان په یکه ریان بوقه دانابو به قوماش و لیاد پیچابویانه وه، نه و خودایه یان ده به رست که پارترکاری لیده کردن(1977: 108-182). واتا له تیپرانیی مه غوله کاندا خودایه که هه که ده سه لاتی به سه ریانه وه هه یه، به لام ته نهها یه ک خودایی نایینین، به لکو جزیرک له فره خودایی و تیپرانیی جیاواز بوقه خودا ده بینین. القزاز ده لیت: مه غوله کان باورپان به دین نه بوبو، خودایان ناپه رست(1952: 19). العربی ده لیت: مه غوله کان هیچ نایینیکی و تنه نه نایینه جهانیه گه ورده کانیان نه بوبو، بوبه له که لک خاوهن نایینه کان زور لیبورده بوبون(2013: 352). که جی له نامه که می هولاکو له 659 لک شوباتی 1260 ز بوقه سولتان قه تز ده نوسیت و ده لیت: نیمه سه ریازی خوداین له سه ره زهی(العربی، 2013: 268).

میزونسان شیکردنه وهی جیاوازیان بکردون، له پروانگه کی نایی و خودبیه وه سه بیری با به ته که یان کردووه، هه ندیک هه لیه سترا و هه ندیک حه قیقهت تیکه لاؤ و دین. له ره وهی تا درکه وهی ته نگزخان هیچ هنریک نه بوبه کویانبکاته وه و له چوارچیوه یاسایه کدا په کیابخات. نه و یاسایه جه نگزخان سه پاندی و بوبه نایین و یاسا و کلتوریان و که سیان توانی پیشیلکردنیان نه بوبه. ده کریت بلین هیز ده توانیت کومه لگا یه کیخات و ریکخات به جزیرک هه موان گوپرایه لی یه ک خودا یان یه ک یاسا بکهن.

به لام نه و یاسایه جه نگزخان داییشت له دواتردا هه ره لاهیه نه خودی به ماله کیدا پیشیل ده کریت، نه وهش بوقه سه گهیشن به ده سه لات بوبه، نه و پیشیلکردنه زیاتر له دوای مردنی ثاباقا خان و هرگرتی ده سه لات له لایه نه احمد تکوداره وه هه ستبیده کریت، که دواتر به پونی یاسیده کهین، چونکه کاتیک که خانیک ده مرد نه گه ره خان و هه سیشی یشی بکرديبا به بون جینشی و دیاریکردنی که سیلک وه ک نه وهی ثاباقا خان کردي، نه وهش ده بوده مه رج و دلک خیزی جیبکه ده کرا له لایه نه میره کان، نه وهش ده بوده هوی نه وهی که قولیتای(مجلیسی شورای میرانی مه غول یاخود نه نجومه نی روییکاری)(الهمدانی، 1960: 91-101؛ برویز، 153/1) بیه ستریت، که تکودار له ده ق نامه کهی قلاؤندا به (قولیتای پریز) ناوی ده بات(العربی، 2013: 387). جاري وابوو کاتیکی رزوری کاتیکی زیاتر له سانیکی بخایاندبویاه، چونکه ده بوبه خان له لایه نه قولیتایه وه دانی پیندابنیا، نه و ماوهیه به پی داب و نه ریت ژنی خانی مردو ده سه لاتی و هرگرت، که جی هه ندیک

ثایینه کانیتر که له سه رده می هوللاکوی باوکیدا هه یانبیوو، هه موئه و داهاتانه هی هه یان بوو تاییبه تکردن به حره می شه ریف، فرمانی حجه جکردنیدا و ئاسانکاری پیگای حجه جیکردن(القاز، 1952: 167). اقبال دلیت: تکودار شیخ کمال الدین الرافعی و دکو شیخی یسالم دیاریکرد بۇ شانشینه کان ئیزان و عیراق، چاودیرى خەرجىبىه کان بکات و ئازادى تھاواي پىندا له ۋەفتارىکردن(2000: 237). ابن العبرى به (شیخ الاسلام قدوة العارفین) ناوی دهبات(1983: 513). له وەلامى نامە تکوداردا منصور قلاون سەبارەت به ناردنى قازى سیواس بولايى دلیت: گېیشتى قازى قازىبىه کان و قوتى نەتەمەو ئایين و ھاءالدین ئەتابك، گواستنەوە کەی جىگەی متمانى يە له گەياندى نامە ئەو ئایینه(العربى، 2013: 395). بۇيە پیمان وايە ئەوانە به لەگەی دورستان تا بىسەلمىنیت سولتان احمد له سەر ئایینزى سونى بودو نەك شیعە، چونكە گىنگى زۆرى به حەجىرى داوه بۇ مەككە، له لاپىكىت زۆر لە زىر كارىگەرى شیخى الرافعى سونى مەزەب و كەسە ديارە کانى سونى دابو.

تەھۋىدى دوووه:

راگە یاندى موسىلمان بۇونى وھەلۇتىسى بەرامبەر بە ئایینه کانى تر: نويرى دلیت: كاتىك كە سولتان احمد چوووه سەر دەسەلات دەنگى موسىلمان بۇنى بلاو كارىيەوە(1953: 401). ابن الفوط دلیت: احمد پەيوەندى لە گەل سۆفیيە کان ھەبو، لە پىگەي كە سىنگەوە بەناوى كمال الدین عبدالرحمن، لە تەمەنى گەنجىبەوە كە توبو ۋەتكارىگەرى و باسى ئىسلامى بۇ دەكىد(1932: 432). ئەوهش ئەوهمان پىددەلت كە پىشتر موسىلمان بودو، بەلام موسىلمان بونە كە خۆ شارددۇنەوە جا بەھۆ ئەوهى پىگەي كە پىشتن بە دەسەلاتى لېنە كىرىت ياخود ھېزى خۇدەرخستى نە بولىت تا بتوانىت بەرگىرى لە خۆي و ئایینە كەي بکات، بۇيە لە دواي و درگەرتى دەسەلات ئەوهى نە شارددەوە كە موسىلمان بودو، موسىلمان بۇنى خۆي راگە یاند و ئاشكرايىد، ناوى خۆي گۈرى بۇ احمد(الىمدانى، 1960: 92/2)، كە يەكم كورپى ھوللاكۇ بۇ موسىلمانبۇنى خۆي راگە یاند(العزوى، 1935: 305). نەويىش لەو كاتەوە بەتەواوی ۋەندەپىتەوە كە نامە بۇ سولتان منصور قلاون دەنېرىت لە ميسىر و ئىسلامبۇنى خۆي ئاشكرايدەكتات و بىي را دەگەيەتىت، وەل ئەنامە كاندا ھاتوو، بۇيە ھەر لە كاتەدا نامە ئاشتەوابى بۇ سولتانى ميسىر دەنېرىت(ابن العبرى، 1983: 506). القلسندى، 1914: 8/55-63؛ العربى، 1986: 303).

تکودار زۆر بە خېرىي كاردا نەوە موسىلمانبۇنى كە دەرددەكە وېت، لە دواي و درگەرتى دەسەلات دەيىنەن وشەي (فرمان) لە جييات وشەي (يالىغى)، مە غۇل بە كاردا هېتىت، وەل ئەنامە كە يدا ھاتوو، كە بۇ ميسىر دەنېرىت، دەرددەكە وېت و دەنسوسيت "بقوة الله تعالى باقبال قان فرمان احمد(ابن العبرى، 1983: 506). ئەوه يەكم نامە سولتانە كە ھىشتا موسىلمانبۇنى كەي بەنیو مەغۇلە كاندا بلانە بۇتەوە تا كاردا نەوە مە غۇلە كان لەو باردييە و بىيىن، ھەر لە باردييە و جارىكىت وشەي فرمان

681_1282_12 زۆرى يەڭى شەممە لە حمىص كۇژرا بە دەستى مە مالىكە كانى ميسىر(تغىرىدى، 1935: 355). الىمدانى، 1960: 2/91؛ الصياد، 1987: 121_122). ئەوهش هەمان ئەم مېزۇويە كە ابن العبرى ئاماژە بۇ دەكتات، بەلام دەلىت: لەشارى جىزىھ كۆچى دوايىكە(1983: 505). بۇيە زۆر جار لەنیوان مېزۇو نوسە كاندا جىاوازى لەنیوان كات و شۇندا دەيىنەن. ھەرچونىكىت پاي دوووه كە پشىوانيان لە ياساي جەنگىزخان دەكىر بە دانانى گەورەتىن كەس لە بەنە ماڭە كەدا سەركەوت، بەوهش تکودار بۇ بە سولتانى ئىلخانە كانى فارس.

ھەرچەندە بە شىيىك زۆر لە كەسايەتى و ميرە كانىتىر مە غۇل لە سەر دانانى تکودار پەزامەند نەبۇن، بەلكو دەيانویست ئارغۇن كورپى ئاباقا خان كە تغىرى بىرى لە باسى ئارغۇندا وەل كەپاپىكى ئازار چاونە ترس و بە جورەت ناوی دەبات، لەرۇ روخسارەوە وەل كە سىنگى جوان و بەھېبەت وەسف دەكتات، دەيانویست بىكەن بە سولتان، بە بىانوی ئەوهى كە لەرۇي سياسي و كەسايەتى و لمپاتوبىيە و بە تواناتە(الىمدانى، 1960: 90/2). لە كەل كەرنە دەستى دەسەلات، تکودار ھەنگامانى خېزانە كەي فەرمانىكىردى بە دابەشكەركەن باردو پاداشت بە سەر ئەندامانى خېزانە كەي و شازادە و مىرو سەر بازىكەن كە بۇ ھەر سەر بازىكەن 120 دىنارى پىدان(ابن الفوطى، 1932: 419؛ الىمدانى، 1960: 93/2)، بۇيە خۆي وادەدرخست كە چاكە كارو بە بەزىيە بۇ مەموو مەغۇل و تەتەرەكان، بە تايىبەت گەورە پياوهە كانى نەصرانى (مەسىعى) لەو بە خشىن و رېزە بېبەش نە كەدا(ابن العبرى، 1983: 505) تغىرىدى دەلىت: پاشائىكى زىرەك و لەپات و بىوو لە حوكىمەن دەولە تدا(1935: 7/362).

لەوهدا مە بەستى راکىشانى سەرنج و پشىوانى بەنە ماڭە كە یان و فەرمانەوا كانى مە غۇل بۇو، تا لە گىچەل و مەملانى كانيان خۆي بېارىزىت نەك حوكىپانىكى لەپاتوو، لە گەل ئەوهى ھەولى راپىزىكەن دەسىحىيە كەن ئىشتا رۇلى كە ھەر دەكىپن لە سياسەت و حوكىمەن مەغۇلە كاندا، بە جۈرۈكىت دەيىن ئەو بە خشىنە وھى پاردييە بە سەر سەر بازىكەندا ئەوهمان بۇ دەرەخات كە مە ترسى گەورە ھەبۇ لە سۈپا كەدا تالىق ھەلنى كەپتەوە ياخود شۇنى ئارغۇن نە كەون.

سەبارەت بەوهى تکودار لە موسىلمان بونە كەيدا موسىلمان ئايىزى شىعە بۇ ياخود سونى، زۆر كەم لە باردىيە و سەرچاوه ماندەستكەوت. چونكە لە سىنورى ئىلخانى فارسدا بۇ بن گومان ئايىزى شىعە كارەكتەر و جالا كەرىبۈرە لەنواجە كەدا، بەلام بە يېتى تۆمارە مېزۇوبىيە كان جەخت لەو دەكەنە وھى كە تکودار موسىلمان بونە كەي لە سەر مەزەبى ئەھلى سوننە و جەماعەت بۇو، ھەمو تووانى خۆي بە كارھەنغا بۇ راپىشانى مەغۇلە كان بۇ ناو ئايىنە كەي، لە سەر دەستى ئەو زۆر كەس موسىلمان بۇون تەنانتە ھەندىك نازناوى شەرەفلى بىن بە خشىون(الفەھى، 1981: 167). كاتىك فەرمانى سەرپەرشتىكەن دەرىپارى ئايىن و ئەوقافى لە دەستى بەنە ماڭە طوسى سەر بە ئايىزى شىعە سەندەوە و دايىھە دەستى شىخ عبد الرحمن سەرپە ئايىزى سونى، ھەلگەرنى ماق پېشىك و ئەستىرە ناسە كان و

نامه‌کهی تکوّدار ددداته‌وه، سیخوریک له‌گه‌ل نامه‌که‌دا ده‌نیریت، دیاره
قلاؤن مه‌به‌ستی دلنيابون ياخود پلانی تکوّدار هه‌به، که‌جي کاتیک تکوّدار
به سیخوره‌که ده‌نایت به‌پیچه‌وانه‌ی هه‌لسوكه‌وتی هه‌مو ده‌سه‌لا‌تدارانی
پیش خوی سیخوره‌که به‌سالامه‌تی ده‌گه‌رینتیه‌وه لای قلاؤن و
نایکوژیت(ابن العبری، 1983: 509-508؛ العربي، 2013: 390)، به‌مه‌ش
نیازبکی تکوّدار خوی دردده‌خات له موسلمانبونه‌که‌ی، هه‌رچه‌نده پای
پیچه‌وانه هه‌به که پیچواهه تاکه هه‌وكاری راگه‌ياندنی نیسلامبونی تکوّدار
سياسيه، چونکه هیزی می‌سپهه کان له‌وكاته‌داله‌سه روی هیزی مه‌غوله‌کان
بوو، بؤیه سولتاني نوي ده‌يويست شه‌پ به‌ناشتی بگوچیت(الصياد، 1987:
126). خوازاري راگتنی نه‌وه شه‌پ شالاوانه‌بوو که به‌دریتای زیاتر له نيو
سده‌ده له‌تيوانياندا برده‌وامي هه‌بوو، چونکه مه‌غوله‌کان له‌سالی
617_2202 ز به‌ره و فلتانی نیسلامي شالاوه‌کانيان ده‌ستپيکرد، که اين
الاثير: نه‌وه شالاوانه به‌روداوي گه‌ور هو موصيه‌ت بؤ سه‌ر ولا‌تاني
نیسلامي ناوده‌بات (1979: 12/358). هه‌ر له‌هه‌ل‌امه‌که‌ی قلاؤندا بؤ
نيدراوي مه‌غول، داوده‌دات هاوبه‌يمانه‌تیه‌که‌ی نیوان مه‌ماليك و
مه‌غول له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌وه بنیاتبینن که دوئمنی هاوبه‌شیان هه‌به، نه‌وه
نوسر اووه له نامه‌کانی نیوان هاوبه‌شه‌که‌يان کتیه،
به‌لام له و قوناغه‌دا مه‌ترسی گه‌وره سه‌ر جهانی نیسلام شالاوه‌کانی
جاجی و شه‌ره نه‌پچراوه‌کانی مه‌غول بون(العربي، 2013: 292)، بؤیه
قلاؤن ده‌به‌ويت له‌ريگه‌ی تکوّداروه خوی له‌گه‌ل مه‌غوله‌کان يه‌كلاي
بکاته‌وه و بشيانکات به پشتيون به‌دری مه‌سيحیه‌کانی رق‌نزاوا و
رق‌نزاوا و رق‌نزاوا لات، لهو مملان‌نیه‌ی له‌تيوان نیسلامي رق‌نزاوا لات و مه‌سيحیه‌تی
نه‌وه، تکوّدار ترسی نیوخوچی له‌سه‌ره و سولتاني می‌سريش مه‌ترسی
جهانی مه‌سيحیه‌ت.

له‌باره‌ي نامه‌که‌وه ثارنولد ده‌ليت: نه‌وهی مه‌زروی مه‌غولی خوینديت‌نه‌وه
هه‌ست به‌ثارامن ده‌دات، کاتیک راسته‌خوچ بيروباوه‌ری مه‌غولیک ده‌گوچیت
له‌وهه مو پشتنی خوچن و دوروله به‌های مردقه‌تی، چاکه و خوش‌هه‌وستی
راگه‌ياندن، به‌نوسیفی نه‌وه نامه‌هه‌ی احمد تکوّدار بؤ سولتاني مه‌ماليك
له‌میسر، مرؤف توشی سه‌رسور‌مانده‌بیت، نه‌وه فه‌رمانه له‌مه‌غولیکه‌وه
ده‌رجویت(1970: 263). که‌واته به‌پی بؤچونه‌که‌ی ثارنولد نامه‌که‌ی
تکوّدار و موسلمان بونه‌که‌ی و درچه‌رخانیکی يه‌كجارت مه‌زنه له و قوناغه،
له‌لاهن سولتانيکي تيلخانی مه‌غول، کليلي كردنوه‌ی ده‌گایيکه بؤ
ئاشته‌واي و راگرنی نه‌وه خوچنه زور و به‌رده‌وامي نیوانيان، بؤیه
موسلمانبونه‌که‌ی تکوّدار ته‌نمای راگه‌ياندنی موسلمان بونکي ناسايي نبيه،
وهک هه‌ر که‌سيک موسلمانده‌بیت، به‌لکو و درچه‌رخانیکی که‌وره‌ي تيدا
به‌ديده‌کریت نه‌وه‌يش هاتنه‌دى ئاشته‌واي نیوانيانه. له‌گه‌ل نه‌وه‌دها الصياد
پیچ‌وايیه که موسلمانبونه‌که‌ی تکوّدار زور کاريگه‌ری نه‌بوه له‌سه‌ر
سياسه‌تی ده‌ره‌وه‌ي بؤ سه‌ر مه‌مالیکه‌كان، به‌قه‌د نه‌وه‌ي که موسلمان
بونه‌که‌ی به‌ره‌كه‌خان له هوزى زېپن گرنگی هه‌بوو، چونکه موسلمان

لای الهمدانی ده‌بینن که له‌باره‌ي ده‌ركدنی بيراريکه‌وه ده‌نوسيت: و‌صدر
فرمان سولتان احمد....(1960: 2/96).

سولتان احمد بؤ ده‌رخستنی نيازبکی و رنخسته‌وه‌ي په‌يوه‌ندیه‌کان نه‌وه
نامه‌به ده‌نیریت و داواي سولج و ئاشته‌واي ده‌دات، و‌دك
ئاگادرکردن‌وه‌يکه موسلمان بوهه، باوهشی بؤ ئيسلام کردوچه‌وه، به
رونکی و هيديايه‌تی خودا پت‌نماييان ده‌دات بؤ تاف لاوه‌تی، بيروباوه‌ری تاک
و ته‌هه‌بی‌په‌سنه‌ند کردووه، له‌نامه‌که‌دا که قازی قطب الدين محمد بن
مسعود شيرازی قازی سیواس و الاتبک ھللوان له‌گه‌ل چه‌ند
که‌ساي‌ه‌تىن‌كىت‌دا له‌گه‌ل نامه‌که‌دا ده‌نیریت، به‌ناوى خودا گه‌وره و
مهره‌بان ده‌ستپيده‌دات و دانده‌تىبت به راستي پيغمه‌بهر و به‌رمانه‌ي
ئيسلام و په‌يامه‌که‌يدا(الحنبلی، 1351: 5/370؛ الفلاقشندي، 1914:
58-68؛ ابن الفوطى، 1932: 424؛ ابن العبرى، 1983: 506؛ ابن العبرى، 1983: 55/8
سباط، 1993: 479).

نه‌وه‌راستي‌هان بؤ ده‌رده‌هه‌كه‌وه‌يکه ده‌نيریت که مه‌ترسیه ناوچوچیه‌کانی نیو ئيلخانه‌کانی
فارس له‌لای تکوّدار به‌هه‌ند و درگيراوه، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه درک به‌وه
مه‌ترسیه کردووه، بؤیه هه‌ولی راکيتشانی سوز و لايه‌نگري موسلمانه‌کانی
داوه، بؤ دو مه‌به‌ست، يه‌كىكىان تا خوی لای موسلمانه‌کان يه‌كلاي
بکاته‌وه و خوی لهو ناكوچيکه دور و دریزه‌دی باو باپرانى له‌گه‌ل
موسلمانه‌کان رىزگارىكات، چيت و دك مه‌ترسی و دوئمن سه‌يرى
حوكمانیه‌که‌ی نه‌كه‌ن و په‌بەرپوی ته‌بنه‌وه، له‌لایيکيتر موسلمانه‌کان و‌دك
پشتوانی خوی به‌كار ھېتىت، تا له كىشمه‌كىشىم و نه‌وه ناكوچيکه
ناوچوچيي له‌لایهن تارغون و لايه‌نگريي و په‌بەرپوی ده‌ييچه‌وه پالپشى
بکه‌ن و ته‌رازوی هەزز به‌ره‌زەوندی خۇيدا بشكىيچىت‌وه. كه‌واته نه‌گه‌ر
به‌راستىش له‌وه کاته‌دا موسلمان نه‌بويت، سياسيانه توانىوچىتى سود له‌وه
بواره و درگيرىت، جۈرۈك لە‌په‌رەوازىدى و سه‌ر تاپىت بؤ
لىكىه‌لۆه‌شانه‌وه‌ي بنه‌مآلەي جەنكىزخان ده‌رده‌هه‌كه‌وه‌يکه و هەزانىك له
تىمپراتورىيەت‌تە‌که‌دا ده‌بینن.

له‌گه‌ل نه‌وه‌ده نه‌وه‌ي له‌لای تکوّدار تېبىي ده‌كەين، كه‌ساي‌ه‌تىه دياره
ئايىنیه‌کان له و‌فده‌كادا به‌كار ده‌هېتىت، و‌دك نه‌وه‌ي له‌سالى
پىشىدەكىرى 1282_617 جارىكىت شىخ عبدالرحمان بؤ شام ده‌نيریت(ابن
ميسر، له‌سالى 682 جارىكىت شىخ عبدالرحمان بؤ شام ده‌نيریت(ابن
الفوطى، 1932: 431؛ الهمدانى، 1960: 1/97). نه‌وه دەنگه هه‌ر كارىگەری
نه‌وه‌يکت که ده‌بىت لە يه‌كلايکردن‌وه‌ي چونه سه‌رتەختى تکوّداردا،
شمس الدین الجویني چۈلۈكى كېپا بؤ و درگىرەتى ده‌سەلات و پىكىركەن له
تارغون بۈگەيىشتن به تەختى سەلتەنت‌تە‌الحنبلی، 1351: 5/370؛
الفوطى، 1932: 424). جىگه له‌وه دەنگه هه‌ر نه‌وه پشتوانىه خوی بويتىه
هه‌وكارىك تا تکوّدار متممانى ته‌واو به موسلمانه‌کان بكتا و هه‌ولی نه‌وه
بدات په‌يوه‌ندى له‌گه‌ل جهانى نیسلامدا بگەيىننەت ئاسقى بالا، به دزى
نه‌وه‌كەسانەي له نتو خودى بنه‌مآلەكەيدا دزى و هستابونه‌وه. بؤیه
مه‌به‌ستى تکوّدار له‌گه‌ل جهانى نیسلامي و ناوهچەكانى ميسر و شام
ئاشته‌واينى راسته‌قىنه‌ي، چونکه کانىك سولتان منصور قلاؤن و‌دلام

به خشینه‌وهی دارایی و سامان به‌سهر که‌س و کار و سه‌ریازه‌کان و دهست ریشته‌کان دهستپیده‌کات، وهک ابن‌العبری ناماژه‌ی بُو دهکات، تکودار هه‌وُلی ده‌رخستنی چاکه و به‌زدیل بُو هه‌مو مه‌غول و تهه‌رده‌کان ددهدا، لیببورده بُوو، به‌تایبه‌ت بُو گهوره‌کانی مه‌سیعی(1983: 505-506). این‌العبری ده‌یه‌وتیت بلیت ئه‌وه بِلَگه‌ی ئه‌وه‌هی که ویستویه‌تی وايدریخات جیاوازی له‌تیوان نه‌ته‌وه و نایینه‌کانیتر نه‌کردوه له خزمه‌تکردن، به‌لکو ناراغون و نه‌یاره‌کانی بون موسلمان‌بونه‌که‌یان کرده بیانو تا به‌هه‌ویه‌وه بنه‌ماله‌که‌یان و خله‌لکیتی لپه‌انیددن.
له‌پاپل ئه‌وه‌دا میزونوسان هه‌موان کوکن، تکودار به‌رامابه‌ر نایینه‌کانیتر ره‌فتاره‌کانی توند و کاریگه‌ر بُوون، که‌جی به‌پیچه‌وانه‌وه عباس اقبال بالپاشتی رای این‌العبری دهکات ئئمه‌پیمانوایه ئه‌گه‌ر بُو به‌کلایکردن‌هه‌وه و راگرتني شه‌ری نیوان مه‌غول و موسلمانان بويیت ياخود له‌ناخه‌وه موسلمان بويیت هه‌نگاده‌کانی پله و خیرایی پیوه‌دیاره و ئارامه نه‌گرتووه، به‌هه‌پواشی بچیته دلی مه‌غوله‌کان و سیاسیانه ره‌فتاریکات، که له‌ته‌وه‌ری سلیمه‌مدا زیارات ناماژه‌ی بُوئه و باهه‌ت دهکه‌ین.

تہ وہری سیئہ م:

کاردانه وهی مهغوله کان به رامبه ربه هه گویسته احمد تکودار:
له کاتیکدا که احمد تکودار مه سیعی بwoo، له زیر کاریگه ری مه سیحیه کاندا
بwoo، به لام به نزیکونه وهی له زانا موسلمانه کان و دواتر راگه یاندنی
موسلمانیونه کهی ودک یه که م نیاخانی مه غول موسلمان بو(الهمدانی،
1960: 60؛ الصیاد، 1987: 125)، بؤیه ئاهه کارهی بن ولام ناییت.
موسلمانیونه کهی بیانویکی گونجاویبو و نارغون تا مه غوله کانی
لله بانیدات، چونکه ودک ثامازه مان بۆکرد تەنها به موسلمانیونه کهی
ندوهستا، به لکو که وته بلاوکردنە وهی ئاییبی ئیسلام و سنهنگه رگرن و
بە گژداچونه وهی ئایینه کانیتی و رەتكردنە وهیان.

درکردن فرمانی بنیانی مزگه و قوتابخانه‌ی نایی و شوئی نایی و ریکه وتن له‌گه‌ل مه‌مالیک، پیشناواری ریکه وتن به‌دی دوزمنی هاویه‌شیان که مه‌سیحیه‌کان بون، مه‌غوله‌کانی نیگه‌رانکرد (المقیری، ۱۹۳۹: ۷۷). له‌سالی ۱۲۸۴-۶۸۳ ز له‌گه‌ل ئارغوندا که‌وتنه شه‌رده، روبه‌روبه‌وهی سه‌برازی له‌نیوانیندا رویدا، سولتان احمد داواری له ئارغون کرد شوئی بکه‌ویت، به‌لام شهر له‌نیوانیندا هله‌گیرسا و خه‌لکیکی زور له‌نیوانیندا کوژرا، ئارغون بوق خوراسان و قه‌لایی کلات پاشکشی کرد (خوانده‌میر، ۲۸۸. العزاوی، ۱۹۳۵: ۳۰۴-۳۰۵). ئه‌وهی ده‌ستپیکیکی مه‌تسیداریو بؤحوکمرانی تکودار که ئارغون بیلسه‌ی جه‌نگه‌که‌ی هله‌گیرساند و روبه‌روبه‌وهی راسته‌وخۆزرویدا، ئه‌وهش سه‌ره‌تاییکبۇو بوق هەزان و لەزبىي ئىمپراتۆریتى مه‌غول. له‌گه‌ل ئه‌وهی سیاستی به‌خشینه‌وهی سامان نه‌یتوانی بارودوخه‌که به‌ته‌واوى يە كلايكانه‌وه، به‌لکو بارودوخه‌که‌ی گەياندە ناستى هله‌گیرسان جه‌نگ. سولتان احمد له‌وهدا پەنگه به‌هەلە داچویتت که پەلەی پتوهیدار له چەسپاندنی نایی ئىسلام له نیو ئىلخانه‌کانی فارس، (ابن تغري بردی ت. ۱۴۷۰/۸۷۴ ک/ز): پیوايە گىنگەرلىن كارهكاني هەنگاوان بۇو بۇ

بون تکوّدار نه بوده هرّوی نارامی و ناسایش له سه ر سنوره کانی سوریا(133-132)؛ پیشتر به مسلمان بونی به ره که خان له قه بجاق که سوزی رزّوی روی مسیحیت هه بو گورانکاریتک له تپروانی مه غوله کاندا بو نیسلام دورست بوبو(العریبی، 2013: 292).

له ناردنی نامه که کدا بوه غداد مرغوف توشی ئه و پرسیاره ده کات که ده بیت سوْلَنَان احمد بدر له و درگرفتی ده سه لات مسلمان بویت، شاره زایی هه بویت له ئایینه که و رُچْویت له ئیویدا، چونکه کاتیک نامه که بی هو شیوه ده بینین که چون باس له بیروباوهری تنهایی و تاکانه بی خودا ده کات، موژده به خه لکی به غدا ده دات، به جوچه ده توسيت: به ناوی خودا گه ورد و مهربان. تیمه دانیشتنی له سه ر ته ختی پاشایته و مسلمان بون، ئه موژده بیه به خه لکی به غدا رابگه بنه. له پال ئه وهد اگله بی له حومانی عه باسیه کان ده کات و رخنه یان لیده گرت و ده لیت: جیشتنی عه باسیه کان پشتیان به چاکه کاری نه ده بست، داوای گه رانه ودی ما ف بو مافخوراوان ده کات و ده لیت: له په بردوی قوتا بخانه و مزگه وته کان درمه چن، بیستومانه و پیغامبر(د.خ) فرموده تی: هیشتا ئه و چه ته ئیسلامیه نه سه میلیانه هه درده میت. بویه ئه و هه واله راسته و نیز در اویش راسته، خودا تالک و تنهایه، دلتان باشکه(الحنبلی، 1351م: 370). ئه و نامه بیه که سیک ده چیت که شاره زایی له ئایینه که دا هه بیت، ودک پیغمبکار و مورشیدیک ده درده که وئیت و ودک ئه ودی نامانجیتکی گه وردی هه بیت و موژده یان پیندات که نیتر ئایین دد خه بینه ود سه ریچکه سه ره کی و بنه ماکانی خوی، نیتر لارنمه بن ودک جیشتنیانی عه باسی مه که ن. بویه له روانگهی ئه و نامه بیه ود ئه ود ده بینین که باووه په تینانی به ئایینی ئیسلام راستگویانیه و ودک کارتیک سیاسی به کاری نه هینناوه، تا ودک بالانسی هنر له به رامیه مه غوله نه یاره کانی سود له موسلمان بونه که بی ودرگیرت.

هر له سال 1281_65K، راگه یاندنی موسلمانبوونه که، فه رمانیکرد به دورستکردنی مزگه وت و مه درمه کانی ثاوقاف، پیکگدان به حاجیان بؤ جه چکردن، يه کخستنی وتار و نه هیشتنتی ئازاوه و شهه کردن، کپکردنوه وی ئازاوه نیوانیان (المقیریزی، 1939: 707-708/1). هر به ووه نه وهست دهستیکرد به دواکردن له تهه دکان تابن به مسلمان، دهستیه داری ئایینه کانی بوزی و مه سیجیه تی نه ستورین، نه ووش خانی گه وره، قوبیلای له صین هینایه سر ئوه وی که تهه دخولبکات و تهه بلیغی بکات، به جوئیلک تکودار ناچاریکات بچیته به ردهم قوبیلای مامی (العربي، 1986: 304). به لام تکودار بطریک ھېپ الله سیئه زم زیندانيه کات تا وک کارتی فشار به رامبه رهنه ستوريه کان به کارهپینیت، به ووش قوتوي خاتونی دایکی وک نیوهندگیر به کارهپینیت، به وجوره ریگه له نه ستوريه کان بکرتت له ووهی که به دهوری ئارغۇندا كۆپىنه وه و دئى بودسته وه، به جوئیلک که پیش به شەرى چاودروانکراوى نیوخۇيى بگىرت (العربي، 1986: 305). چونکه تکودار لوه گەيشتبو كه به پرتوهندى حوكىمانیه کەي هە روا ناسان نایيت و ئارغۇنى برازا به ناسانى حوكىمانى نه و قبۇنكات، بؤىه دەبىنن ھەنگاوه کانى سولتان احمد بەه کارهپینانى سیاسەتى

لەپاڵ ۋەھى تکۈدار بانگەشەي ئىسلاميانە يىدەكىد، بەلام وەك مەرۆف
ھېشتە لە ئېركارىگەرى عەقلىيەتى رابردووی مەغۇلىانە خۇزى دەرنە چۈبو،
چۈنکە كاتىزىك وزىزىكە مەجد المللە ئىزدى وەك سىخورى ئارغۇن بىيى و
تىواۋانە كەى بەسەردا ساغ بۇوه، دەستىگىرىكەد و كوشتى سەھرى و ھەرچووار
پەپىل نارد بۇ ھەر بىست و پېنچ ھەرتىمە كەى نىلخانى تا بىكاش بەپەند، دواتر
لااشە كەيان بىرزاڭو خواردىيان لە داودتىكى فەرمى وەك عادەتتىكى مەغۇلى
ھەمو ئەندامانى خىزانە كەشيان لەتاپىرىد، ھەرچەندە ئەوكارە
بەدەسىسە ئارغۇن كراپۇ تا وەك سىخور بەكاربېئىت بۇ ئاكاداپۇن لە
جۈلە ئىلخانىيە كان (الفەھى، 1981: 167-168). كە خواندەمیر لەباردى
ئەو رۇدا وەد بەوردى باسىدەكەت و دەلىت: بە شەمشىز و خەنجەر
پارچە يانكىد و سەريان رەۋانەي بەغدا دەكىد، پېئە كانى بۇ شىراز،
دەستە كانى بۇ عىراق. لە و بارىدە وە بەتىك تۆمار دەكەت كە بۇ مەجد المللە
نورساواه دەلىت:

می خواست که وادیت رساند بعراق دستیش نرسید لیک دستیش بر سرید
له و زیاتر دلیت: زمانی مجدالملک لاهایه نکه سیکی ته بریز به 100 دینار
ک (۲۸۱-۲۸۲)

به جوییک کاردانه و می تکودارد بینین هیشتا کاریگه ره به عه قلیه تی
مه غولی، چونکه کاتیک سپای مه غوله کان له دواوی گرفتی بوخارا
هیشنه کانی به رد و امده دیست، دینین که سیک به ناوی گورگان هاوارد هکات
ده دلیت: ئهی جه نگیزخان کوا، ئه و سه گه زهد و کافره مندا خورد (واسیلی
یان، 2009: 316). بؤیه ده کریت بلین نیسلام بونی تکودار هیشتا رنگه کی
ئه و کردوه ناشیرینه پئنه گیواره که به رامبهر به مه غولیک ئه ن GAMIDA او،
ئه که ره باور دیکبکهین لە نیوان تېروانیخ مه غولیک که سه ره تای
موسملمان بونیه تی لە گەل که سیک که لە ئىتكاریگه رى ياسا كانی
جه نگیزخان دایه ئو كوه سه سه رسه ختره به رامبهر به دوزمنیت
کە لە جه نگدا به دلیل دیگریت، لە کاتیکدا ئه و هەلسوکه و تە
بە هە موجور تک لە نیسلام قەددەغە.

هه مو نه و پدواوانه‌ی ثامائدهمان بُوكردن به لگه‌ی ئوهون که دهولته تى ئيلخانى له بارود خيکى نالله به ردا ده گوزه رېت و ناسه قامگيره، تكودار تارغون و دلک به ره ستيك گهوره ده بىنت له بېگى به رېت بىرنى لات و ناينى نويدا. بۆيە به راۋىز و ئامۇڭارى چەند مىرىت، بەتايىه تى اليناق (على) ئاق ئاهو له يېسوسەرجاوه كان بە جۈرى جياواز هاتوه، دلک اين العبرى بە اليناخ، لە سەرچاوه ئىرانىه كان بە اليناق، لاي الهمدانى بە عليناق و لاي ابن الفوطى بە على ناق و چەند شىوه يېر هاتوه. بېيارياندا پاستە خۇ تارغون بىكۈن، اليناق بۇ كوشتنەكە ديارىكرا، بە لام ئارغۇن لە لايەن امير بېچغاوه ئاكىدار كرايەوه بەر لە جىبىئە جىكىدىنى پالانەكە، بۆيە سولتان احمد و اليناق و خاوهنى ديوان بېيارياندا خىزانى جەنگىزخان بە تەواوى لە ئاناوبەرن، ئوهش واي لە مير و فەرماندەواكانى مەغۇلىكىد كە رق و كىكىنه يان بەرامبەر بە تكودار زياتىت، بېيارياندا بە هەلۋەشاندىنە وەدى ياخود لادانى سولتانى ئيلخانى (اقبال، 200: 242). بە لام الهمدانى هۆكارى بىيلانگىزىكە بە دەرى تكودار دەگۈرتەنە و بۇ ئىسلاميون و ئەو

سه رخستنی تایینی ئیسلام، ده رخستنی دو روشنی ئیسلامیانه و دو روستکردنی مزگه و پابندی مسلمانانه و له به زکردن جل و به گرگی ئسلامی و و درگرگتى سه رانه و کارکردن بوبه یاسا شعریه کانی ئیسلام (1984: 254). تهنانه ت یاساکانی قورئان و سونه تی پیغامبری خسته شوئتى یاساکانی مه غول، بهوهش طجاجار، کیخاتو، قونغرتای و بایدۇ کە لە دەسەلەندا رانی بەنەمالە جەنگىزخان بون كوتۇنە سەنگىرى دۈرمناچى تى (الفعى، 1981: 170). هەنگاواه کانی بەھ خىراپىي بۆ چەسپاندى ئیسلام کاردانە وەي لىكە وەتەھ لە لايەن تایينە کانی تر و نەيارەکانى دەسەلات، بە تايىبەتى زۆركردن بۆ و درگرگتى سه رانه لە يەھودى و مەسيحىيە کان (الصياد، 1987: 125). لەھ پوانگە و سوئتنان احمد بەھ لەلەدا چوھ بۆ چەسپاندى تایينە كە لە تىۋو كۆمەلگا يەك كە هيشتا تایين لە لايەن سىستېكى تازادانە يە، تایين نە بۆتە كىيشەي سەردەكى نىتو مەغۇلەكان، جىڭە لەھودى كە مەسيحىي، بوزى يەھودىيە کان بىندەنگ و بېھەلۇيىت نابن، هيشتا لە كۆشكە کانى مەغۇلدا پېتىگە و دەسەلەندا تایيان

کاتیک تکوّدار ته‌نها به کارکدن و چه سپاندنی شه ریعت نهودستا،
به درده‌امبو له‌سهر سیاستی به زور چه سپاندنی تایینه‌کهی، دستیکرد
به خواکدن به‌گه روی یه‌هودی و مه‌سیحیه کاند، زور له مه‌سیحیه کان
ناچارکران به‌زور بین به‌موسلمان، ته‌نانه‌ت کلیسای ته‌بریزی
روخاند (اقبال، 2000: 237). دستیکرد به‌پریتی موجه‌ی مه‌سیحی و
جوله‌که کان له‌دهفته‌ری ئیلخانیدا سرپیوه، په‌رسنگی بوزیه‌کانی
داختست و کردن به‌مزگه‌وت، به‌ئاشکرا بانگدرا و مرگه‌وتی دیکه
دورستکران، خواردن‌هه‌وهی مه‌ی قه‌ده‌غه کرد، ته‌نانه‌ت دهستی چوه خوینی
مه‌سیحیه کان (القزار، 1952: 240؛ اقبال، 2000: 237). تکوّدار سوربو
له‌سهر راکیشانی ته‌تاره‌کان بوناو ئیسلام، به‌تایبیه‌ت بوزیه‌کان
ره‌تیانده‌کرده‌وه موسلمانین، بؤیه له پنکای پیندانی پاداشت و نازناوی
شه‌رده‌ی پیندان تابن به موسلمان، به‌وجوّه ژماره‌بیکی زور له ته‌تاره‌کان
بون به‌موسلمان (ارنولد، 1970: 261). ته‌وهش بوه هوی زیاتربونی
نه‌یاره‌کانی له به‌رژوه‌ندی ثارغون، لاه‌لایه‌نگی تایینه‌کانیته‌ناره‌زایه‌تی
زیاتر سره‌به‌لدا و ده‌رگای دوزمنایه‌تی زیاتر به‌سهر خویدا کرده‌وه،
نه‌یاره‌کانی تایینی و ده‌سه‌لاخوازی‌که کخست، بؤیه ده‌کریت له و روانگه‌وه
وهک ووتمان تکوّدار که سیکی ناسیاسی بوده، چونکه له کاتاندا له‌گه‌ل
بنه‌ماله‌کهی خوی به‌تایبیه‌تی ثارغونی برازای له مملانیتی ده‌سه‌لا‌تدا بوب،
له‌لاییکیت‌وه روبه‌روی تایینه‌کانیته‌وهستایه‌وه، کردن‌هه‌وهی ده‌رگای دو
ململانیتی قورس له‌یه‌ل کاتاندا بوخخی ده‌ردیده‌خات که تکوّدار په‌لیکردووه
له چه سپاندنی حکومرانیبه‌کهی به‌سهر مه‌مله‌که‌تله‌که‌یدا. هه‌رچه‌نده
سه‌نگه‌رگ‌ترنی ثارغون په‌یوه‌ندی به‌موسلمان بونه‌که‌یوه نه‌بو، چونکه
ثارغون ته‌نها سی پرچه‌دوای دانانی تکوّدار به سولتان، وله کاردانه‌وه‌یه‌ل
رویکرده سیاکو و دهستی به‌سهر کوکاگانی باوکی داگرت و که‌وته سه‌نگه‌کری
دی‌ایاه‌ت، تکوّدار، (المدان، 1960: 2/92).

رسه ختنه خدريکي بهزور سه پاندين ئىسلام بwoo، له تاييسي ئىسلامدا مه خواردنوه قىدەغە يه، به لام به ناموشى نايىينين، چونكە له كاتى گرتنى بىدغا لەلايەن مەغۇلە كاتەنەو خەليلە المستعسם بالله خەرىكى مەيخواردنەو و ئاهەنگ گىپرەن بwoo.

تغىرى بىرى دەلىت: دواي كۈۋراپ ئەممەد تكۆدار لەلايەن ئارغۇنەوە، پاپاھى ئارغۇن لاي روسە كان بەرز بۇھ و پىزى پەيدا كرد و دەسى لەلتى پېتە وبۇ (1984/2). ئەو دېپە ئەوهمان پىدەلىت كە پوسە كان رپاستەوخۇ دەستىيان هەبوبە له بەرەنگارىونەوە ئارغۇن بەدېزى تكۆدار، ئەو رەنگە بگەپتەھ و بۇ ئەو پالەپەستتۈپە خىستۇوپە سەر يەھودى و مەسيحى و بوزىھكان، تا ناچار بە موسىلمانبۇنیان بكت، ئەوهش پىكە كەلە كەپتۈپە بەر تا بە زۆر ئىسلام بسەپتىت لەئىو كۆمەلگە ئەمەرنگ لە دىن و نەتەھو و پېتەكەتە جياواز، دەيىنن نەيتاپانو يەلەپوي سىاسىيە و سود لە دەدوروبەرەكى وەرىگىت، ئەگەر بلىئىن ئارغۇن لەپوي سىامى و سەربازى و تاكتىكىيە شارەزار و سەركەپ توپتۇپە رەنگە بەھەلەدا نەچۈپىن. ئەو بە ماناي ئەوهنايەت كە مەلماپىيە كى ئايىنى بود، بەلكو سىاسى و چاپىرىنە دەسەلەت، چونكە دواي ئەوهى ئارغۇن دەسەلەت دەگىرەتى دەست و ھەموشتىكى لە بەرژۇھەندى ئەو شاكىيە و، ھېشتا دەست كە كوشتنى لايەنگەر و نىزىكە كانى تكۆدار كەلەنگارىت، وەك كوشتنى (ابوكان كورپى شيرامۇن و نويان كورپى جۈرماغۇن) بەيانوى نىزىكىيان لە تكۆدار بە كۆكى دەنگ حوكى كوشتنىيان بە سەردا جىبە جىكىردىن (المىدىنى، 1960: 127).

دھرئہ نجام:

له کوئتایی نه م توپرینه وه یه به م دهرنے نجامانه گه یشتین:

- لہنیتو مه غوله کاندا مرؤف نازادبوه له یوه ج نائینیک پیادده کات و پیپروهی لیده کات، چونکه تیپ و اینیان بخ خودا جیاوازبوجو، له گه لئه وه دا نائینی یه کیکه له بنہ ما سه ره کیه کانی ڈیان، به لام مه غوله کان با وہ پریان به نازاری ناییفی هه بوجو، بویه که متین گرفت سه بارہت به نائین لہنیتو مه غوله کاندا به دیده کهین نائیکه لا ٹوپیان به جهانی نیسلام.
- مملانیتی نیوان سولتان احمد تکودار و نارغون له پیناؤ گه یشتتن به دده سه لات مملانیتیک سیاسی روته لای نارغون، نه گه رجی تکودار که وتوته ڈر کاریگه ری که سایه تیه نائینیه کان نیسلام، به لام ہیشتتا کیبریکی دده سه لایتیه تی به پشت به ستن به جهانی نیسلام.
- نه وندھی نارغون تاکتیک سیاسی به کارهتیناوہ به رامبہر به تکودار نه وندھی تکودار سیاسی نه بوجو، به یوه لیه ککاتدا دھرگای دو مملانیتی سیاسیه و نایسے، بخرو، خوپیداگ ددھو.

به پرسیاره‌تیه‌ی به مسلمانه‌کانیده‌دا به سه‌مر مه‌غوله‌کاندا فزی
ده‌گردن(1960: 121) که هر دوک بچونه‌که راستن، چونکه بپاری
پروخانی بنه‌مله‌ی جه‌نگیزخان بیوه‌لام نایبیت و ناسان تیناپه‌پرت، له‌پال
ته‌وهودا مسلمانبوهه‌که‌ی به‌شیوه و ریگایه‌ی گرتبویه به‌ر راست نه بو بو
سه‌رختن و بلاوکردن‌وهودی نایبیت نیسلام به‌و خیراییه، له‌برامبه‌ردا
ناراغونه‌هه میشه به‌دوای ههل و بیانودا ده‌گه‌را تا مه‌غوله‌کانی له‌باندات و
به‌دزی بیانجولینیت، تک‌دار ناسیاسیانه ثه و بیانوانه‌ی ددادیه دهستی
نه‌یاره‌کانی تاسه‌نگه‌ری دزایه‌تی و به‌رهی دزه‌کانی فراواتر بکات و
به‌کیانبخات.

نه‌جولانه‌ی تکودار وایکرد که هربریک له طغجار، کیخاتو، قونفرتای و
بایدو که له سه‌رکرده دیاره‌کانی مه‌غول بون بچنه پاًل نارغون، نه‌وهش
ددره‌تیکی باشيو بو نارغون تا نه و هله بقورزته‌وه به‌ذئ تکودار، داواي
له که سایه‌تیه‌کانی عیراق و فارس کرد بو يارمه‌تیداني، له خوراسانه‌وه
ده‌ستیکرد به شورش له 3 سه‌فهري 1284_683ك به‌شـرپ رويدا، سوپـاـي
تکودار به سه‌رکرداـيـهـتـيـهـ الـيـنـاـقـ لـهـ نـزـيـكـ قـهـزـوـينـ شـكـسـتـيـهـ بهـ نـارـغـونـ هـيـنـاـ وـ
نـاـچـارـ بهـ پـاـشـهـ كـشـهـ يـكـرـدـ، بهـ لـامـ الـيـنـاـقـ نـاـچـارـ بهـ خـوـبـهـ دـهـ سـتـهـ وـهـ دـانـيـكـرـدـ وـ
بهـ دـيـلـيـ برـدـيـ بـلـوـلـيـ تـكـودـارـ، كـهـ جـيـ سـهـ رـكـرـدـاـيـهـتـيـهـ مـهـ غـولـ بـؤـ كـوـزـانـهـ وـهـيـ
نـازـاـوـهـ كـهـ بـرـيـارـيـانـاـ بهـ لـادـانـ تـكـودـارـ وـ دـانـانـ هـوـلـاجـوـ كـوـبـرـيـ هـوـلـاكـوـ لـهـ سـهـرـ
تـهـ خـتـ، لـهـ وـكـاتـهـ دـاـ نـهـ مـيـرـ بـوـقاـ هـهـ لـسـاـ بـهـ زـگـارـكـرـدـنـ نـارـغـونـ لـهـ زـيـنـدـانـ لـهـ 8ـيـ
ربـيـعـيـ دـوـوـمـ 683ـكـ، بهـ وـهـشـ جـهـنـگـ هـهـنـگـ سـايـهـ وـهـ وـ تـيـابـاـدـ الـيـنـاـقـ كـوـزـراـ وـ
تـكـودـارـ رـاـيـكـرـدـ بـؤـ نـازـدـبـيـاجـانـ بهـ مـهـ بـهـ سـتـيـ خـوـكـوـكـرـدـهـ وـهـ (ـالـفـهـيـ، 1981ـ: 171ـ).
بهـ لـامـ لـايـهـ نـگـرانـيـ نـارـغـونـ دـوـايـكـهـ وـتـنـ لـهـ نـزـيـكـ بهـ غـداـ گـرـتـيانـ، نـارـغـونـ
خـوـدـيـ خـوـيـ لـهـ نـيـوـخـيـمـهـ كـهـ يـدـاـ چـوـهـ سـهـرـيـ، نـهـ يـوـسـتـ بـيـكـوـزـتـ بهـ لـامـ
بـهـ هـهـوـيـ سـوـرـيـونـ خـزـمـهـ كـانـيـ قـونـغـرـتـايـ رـادـهـ سـتـيـكـرـدنـ، لـهـ كـهـ بـونـهـ وـهـ يـهـ كـدـاـ لـهـ
هـهـ مـهـ دـانـ سـهـ دـارـانـ مـهـ غـولـ بـرـيـارـيـانـاـ بهـ كـوـشـتـيـ تـكـودـارـ، لـهـ شـهـوـيـ
پـيـنـجـشـهـ مـهـ 26ـ جـمـادـيـ يـهـ كـهـ 683ـكـ 1284ـزـ كـوـشـتـيانـ، لـهـ دـوـاـيـ
كـوـشـتـيـ جـارـتـيـتـ يـاسـاـكـانـ جـهـنـگـيـخـانـ شـوـيـتـيـ شـهـ رـيـعـتـيـ
. نـيـسـلـامـيـانـگـرـتـهـ وـهـ (ـالـمـدـانـ، 1960ـ: 121ـ /ـ 2ـ: اـقـيـالـ، 2000ـ: 243ـ).

لیزددا هله‌یه لک بیرکردنوه ودی تکوادرا روهدات، نایا بوجی دوای گرتقی نارغون نه کوشت؟ نایا نه ود بیرکردنوه دنیکی نیسلامانیه بوبو که رینگه بکوشتنی دیل نادات؟ که پیشتر زور خراپتی به سیخوره‌که نارغون کردبوبو، ودک ناماژه‌مان بؤکرد، ياخود هستی مام و برازیه‌تی و خزمایه‌تی بوبو، ياخود سوزی خودی تکواداریو تا نه کوژیت، که جی سه‌ره‌نجام نه ود هله‌یه کردی پیچوانه که‌ی راست بوبو، چونکه له کاتی ناوه‌زوپونه ودی هاوکیشله‌که‌دا دهینن نارغون تکوادار ده‌کوژیت و له‌سری ناوه‌ستیت. نه ودی تیپینیده‌که‌ین نه ودیه که عباس اقبال ده‌لیت: له کاتی رزگارکردنی نارغون تکوادار خه‌ریکی مه خواردنوه بوبو سره‌رخوش بوبو(2000: 243). که جی تغیی بردی ده‌لیت: جگه له بنیاتانی مزگه‌وت به باشی له سه‌ر پیچکه‌ی نیسلامابو هیچ کاریکی پیچوانه‌هی شه‌ریعه‌تی نیسلام نه‌نجامنه‌دهداد(1935: 362/7). بوبه نه ود له گه‌ل هه‌لسوكه‌ته کانی تکوادرا به‌کانگربنایت، چونکه تکوادار به‌توندی باوه‌شی له نیسلامابو و

سەرجاوهەكان

يەكەم: سەرجاوهەۋەبىيەكان:

- 2 اقبال، عباس. (2000). تاريخ المغول منذ حملة جنكيزخان حتى قيام الدولة التيمورية، ترجمة: عبدالوهاب علوب، المجمع الثقافي، أبوظبي.
- 3 حسن، ابراهيم حسن (1965)، تاريخ الإسلام السياسي الثقافي والاجتماعي، القاهرة.
- 4 الصياد، فؤاد عبدالمعطى. (1967) مؤرخ المغول الكبير رشيد الدين فضل الله الهمذاني، ط1، دار الكتاب العربي، القاهرة.
- 5 الصياد، فؤاد عبدالمعطى. (1980)، المغول في التاريخ، دار النهضة العربية، بيروت.
- 6 الصياد، فؤاد عبدالمعطى. (1987)، تاريخ الشرق الإسلامي في عهد الإلخانيين (أسرة هولاكوخان) منشورات المركز الوثائق والدراسات الإنسانية، جامعة قطر، قطر.
- 7 العربي، السيد باز. (1986) المغول، دار النهضة، بيروت.
- 8 العزاوى، عباس. (1935)، تاريخ العراق بين احتلالين، مطبعة بغداد، بغداد.
- 9 الفهري، عبدالسلام عبد العزيز. (1981)، تاريخ الدولة المغولية في ايران، دار المعارف، مكتبة الاسكندرية ميسرا.
- 10 القزار، محمد صالح داود. (1952)، الحياة السياسية في العراق في عهد السيطرة المغولية، مطبعة القضاي، النجف.
- 11 كاهن، كلود. (1972)، تاريخ العرب والشعوب الإسلامية منذ ظهور الإسلام حتى بداية الإمبراطورية العثمانية، ترجمة: بدرالدين القاسم، بيروت.
- دۇوھەم: كوردىيەكان**
- 1 العربي، سيد باز. (2013). مېزۇوى مەغۇل، رۇزھەلات، هەولێر.
- 2 واسيلي يان. (2009)، جەنكىزخان، و: سەمير حسين، چاپەمنى گەنج، سليمانى.

ملخص البحث

يتناول هذا البحث دور السلطان احمد توکودار فيما يتعلق بالتغييرات الدينية في المجتمع المغولي، ومحاولاتة على اجبار المنظرين تحت سلطته على اعتناق الاسلام، لاسيما اذا علمتنا ان الدين لم يكن له محورياً في المجتمع المغولي، بل كانت تلك القوانين والأنظمة التي سهلها جنكيزخان تكون المحور الرئيسي، الذي كان المغول عموماً يمشون عليه. نتيجة لتلك السياسة التي انتهجها احمد توکودار، تحولت الصراعات الى مستويات عنيفة بين ثيلخانية بلاد فارس من اجل السيطرة على السلطة ضد ابن أخيه أرغون بن اباچاخان.

يەكەم: سەرجاوهەۋەبىيەكان:

- 1- ابن الاثير، عزالدين ابي الحسن علي بن ابي الكرم. (1979)، الكامل في التاريخ، دار صادر، بيروت.
- 2- بولو، ماركو. (1977)، رحلات ماركو بولو، عبد العزيز توفيق جاويد، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
- 3- ابن تغري بردي، جمال الدين أبو المحاسن الأتابكي. (1984)، المهل الصاف والمستوف بعد الواقع، تحقيق: محمد محمد مدامين، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
- 4- ابن تغري بردي، جمال الدين أبو المحاسن الأتابكي. (1935)، النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، دار الكتب المصرية، مصر.
- 5- الجنبي، أبو الفلاح عبدالحفي ابن العماد. (1351هـ)، شذرات الذهب في أخبار من ذهب، مكتبة القدس، القاهرة.
- 6- خواندەمير، غیاث الدين بن همام الدين. (1355)، دستور الوزراء، ج2، نشر: اقبال.
- 7- ابن العربي، غريغورس ابن الفرح هارون الملطي. (1983)، تاريخ مختصر الدول، تصحيح الأب أنطوان صالحاني اليسوعي، دار الرائد اللبناني، بيروت.
- 8- الظاهر، محي الدين ابو الفضل عبدالله. (1961) تشريف الأيام والعصور في سيرة الملك الناصر، تحقيق: مراد كامل، الشركة العربية للطباعة والنشر.
- 9- ابن الفوط، كمال الدين ابو الفضل عبدالرازاق بن البغدادي. (1932)، الحوادث الجامدة والتجارب النافعة في المائة السابعة، مطبعة الفرات، بغداد.
- 10- القلقشندي، احمد عبدالله. (1914)، صبح الأعشى في صناعة الإنسنا، القاهرة.
- 11- المقريزى، تقى الدين أبو عباس احمد بن على. (1939)، السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: محمد مصطفى زيادة، مطبعة لجنة التأليف الترجمة والنشر.
- 12—النويرى، شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب. (1953)، نهاية الأرب في فنون الأدب، تحقيق: سعيد عاشور، الهيئة المصرية للكتاب، القاهرة.
- 13- الهمذاني، رشيد الدين فضل الله. (1960)، جامع التواريخ، تاريخ المغول، ترجمة: فؤاد الصياد، القاهرة.
- 14- الهمذاني، رشيد الدين فضل الله. (1960) جامع التواريخ تاريخ المغول، أبناء هولاكو الإلخانيون من أباچاخان إلى كيخاتون، ترجمة: محمد صادق نشأت و فؤاد الصياد، الجمهورية العربية المتحدة.
- ئىتىدەرەكان**
- 1 أرنود، سير توماس. (1970)، الدعوة الى الإسلام بحث في تاريخ نشر العقيدة الإسلامية، ترجمة: حسين ابراهيم حسن، وأخرون، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة.

Abstract

Our research is about the role and the effectiveness of Sultan Tkodar over the religion changes in Mongolian community and derive them into a new religion which is Islam religion. The Mongolians were free in religion choice. Religion was not the main subject of the Mongolian community. In general the rules which were implied by Jangiz Khan replaced religion and the whole Mongolian community abode by those rules. As Tkodar converted to Islam , the confliction escalated into a new stage caused breaking battle among Persian Elkhans to gain the authority of the kingdom with his nephew Argon the son of Abaqa Khan.